

Haiheihoi mamaatjes en papaatjes en andere aanverwanten en vriendjes

Na de zware trainingen en dus een heel intensieve dag was het tijd voor overheerlijke pannenkoeken om opnieuw energie te winnen voor de volgende activiteit. Witte suiker, 'kinnekessuiker', bruine suiker, chocoladesaus, confituur... het was er allemaal om onze pannenkoeken te versieren!

Met goed gevulde maagjes (géén haggis, hihi) en sierlijke dansschoenen sprongen we op de dansvloer en begonnen aan het Iers dansen. Nadat we de betekenis van de 'reels', de 'jacks' en de 'jigs' hadden ontdekt, kon het dansfestijn beginnen. We verdeelden ons in groepen en dansten een heuse Ierse volksdans in groep totdat we baadden in het zweet. Zelfs voor onze snelle (en poezelige) judovoeten vormden de snelle danspassen een echte uitdaging.

Een lekkere snack en een vocht aanvullend sapje uit het winkeltje lieten ons bekomen van de plezierige inspanning. Toen was het dodo-tijd.

OF TOCH NIET!!!

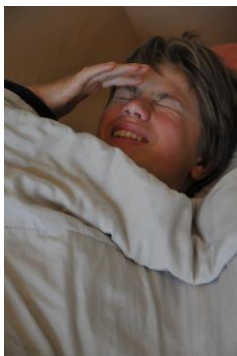
Midden in de nacht stonden we paniekerig op om het nieuws te vernemen dat onze geliefde voorzitter Nicole zomaar gekidnapt was! Als trouwe judoka's konden we dit niet zomaar aan onze neus voorbij laten gaan. We moesten en zouden Nicole terugvinden.

Al snel vonden we enkele duidelijke sporen (hoefijzers, hihi) die we volgden tot in het donkere, duistere bos... (Ondertussen bewonderden we nog de prachtige nachtelijke hemel met Mars en de Melkweg.)

Om Nicole te kunnen terugvinden, moesten we codes kraken waarvan de cijfers te vinden waren in het donkere, duistere bos. Wat we niet wisten, was dat er wrede boemannen zich verschanst hadden in hetzelfde donkere, duistere bos. Gilletjes weergalmden onder de prachtige sterrenhemel. Nadat we de codes gekraakt hadden en de kistjes geopend, kregen we de finale tip naar de verstoppplaats van onze geliefde voorzitter Nicole. Het was een race tussen de verschillende geënthousiasmeerde teams om als eerste onze geliefde voorzitter Nicole te bevrijden uit haar benarde situatie.

Gerustgesteld en weer compleet ging de hele groep uitgeput naar bed, waar iedereen meteen als een blok in een dromerige, zoete, Schotse, diepe, revitaliserende (zoals vitamientjes) slaap viel. Deze keer voor echt.

We mochten een half uurtje langer slapen (technisch gezien een uurtje korter)

en schoven aan het weer prachtig gevulde ontbijt met croissantjes die heel erg lekker waren (maar echt heel erg lekker). Bijgespijst namen we onze regenjas en dikke trui bij de hand om vervolgens het fantastische kampspel in het water te zien vallen door het grootste onweer sinds de eerste verschijning van het monster van Loch Ness (het was écht zot!). Maar de begeleiding had een geniale oplossing voor deze kleine tegenslag: een reisje rond Schotland!

Nadat we ons opnieuw in het zweet hadden gewerkt door het rennen in de Schotse Highlands, was het gelukkig weer tijd om bij te spijzen. Courgettesoep, rijst, groentjes, ananas, kip en een bevroren waterijsje gaven ons nieuwe energie. En maar goed ook!

Er stond alweer een genoeglijke training op het programma, deze keer van de enthousiaste Pieter-Jan Smulders (de jeugdtrainer van de provincie Antwerpen). Nog meer zweet. Je kent het wel. Gelukkig was er de eeuwige traditie van het verfrissende citroenwater en de douches om ons te verkwikken.

Vele groetjes, dikke zoenen en grote knuffels,

Jullie kapitoentjes (kapoentjes/kapiteintjes)

Bram, Christophe, Joke Vdb, Ruben